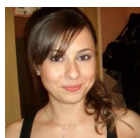

Poezie: Anatomia singurătății

Scris de Antonia Zavalic

Duminică, 03 Februarie 2013 12:02 -

Îmi amintesc,

cum ne lepădam de cuvinte pe aceeași creștătură a dușumelei,

eu,

tu,

incurabili

acoperiți de o pătură bolnavă.

și toată lumea credea că ne iubim.

Și noi eram singuri.

Poezie: Anatomia singurătății

Scris de Antonia Zavalic

Duminică, 03 Februarie 2013 12:02 -

În fiecare pernă,

căutam

dragoste.

Ne trezeam extenuați de dragul ei

numai să adormim iar,

căci ne iubeam în vis,

și o știam doar noi.

Suntem

ca doi străini care se văd pentru prima oară

și-și intuiesc trecutul.

Poezie: Anatomia singurătății

Scris de Antonia Zavalic

Duminică, 03 Februarie 2013 12:02 -

Împreună nu mai avem decât un pat,

în care ne culcăm amintirile,

vegbind cu schimbul la căpătâiul lui.

AUTOR: Antonia Zavalic, masteranda an II, UBB Cluj-Napoca - Asist.Sociala in Spatiul Justitiei. Probatiune si Mediere

04.08.2012